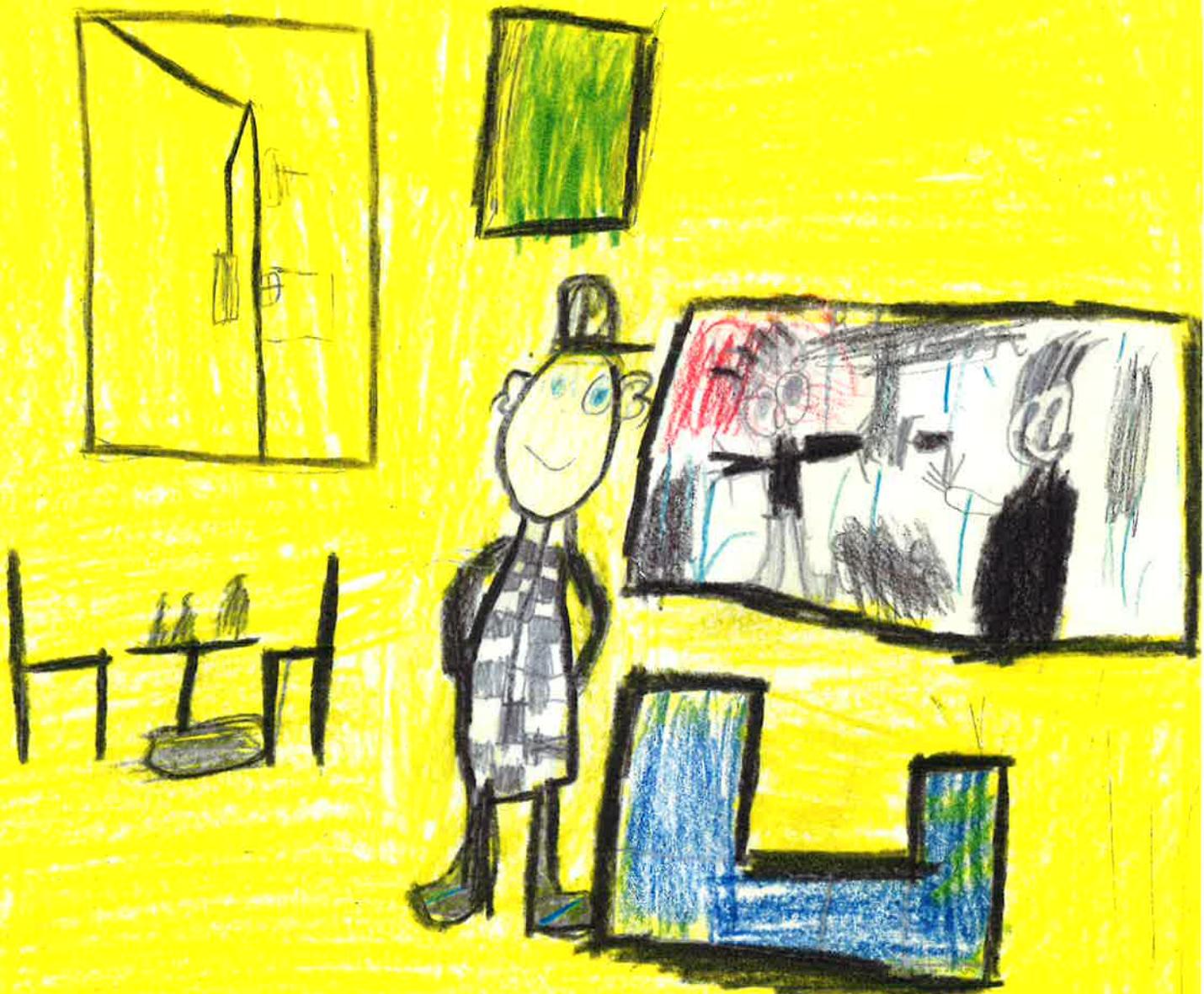

For Kristoffer

Kapittel 1 -Hei

Hei, jeg heter Kristoffer.

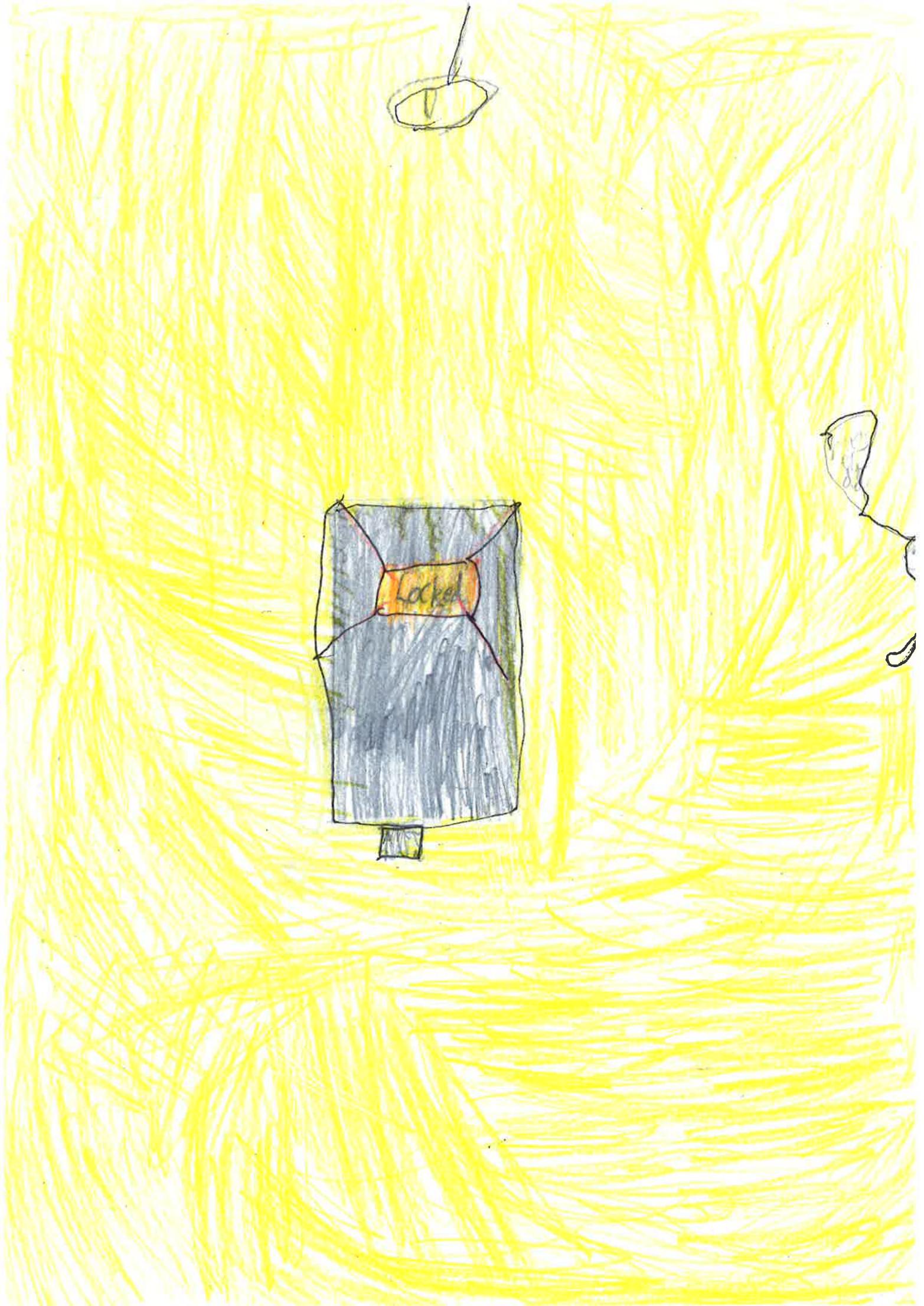
Jeg er 9 år og går på Hårstad skole.

Jeg elsker rektor Frank for han lar oss gjøre hva vi vil på skolen og han er ikke gammel.

Jeg syns Lars er kul, for vi leker i friminuttene sammen og leker ute å vi er bestevenner og han er 9 år.

Jeg er redd for vaktmester Pål. Han ser alltid så stygt på meg og stemmen hans er skummel.

Etter at vi er ferdig med gym hørte vi en lyder å vi lurte på hva det var.

Kapittel 2 -Brevet

Da var jeg ferdig å hente frukt, men jeg hadde glemt en fruktbit.
Jeg dro ned igjen jeg går forbi den mystiske døra.
Jeg ser det ligger et brev under døra.
Plutselig så kommer vaktmester Pål.
Han ville ikke ha meg her.
Han liker ikke meg så godt.
Men jeg tok opp brevet, og etterpå løp jeg opp med frukta.
Jeg hadde fortsatt brevet. DER STO DET:

*Til den som finner dette brevet.
Hvis du finner, så må du hjelpe meg å komme meg ut herfra!
Jeg ble kastet inn i et bur av en gammel stygg dame som hadde astma.
Plutselig besvimte hun.
Du må vite hvor jeg er!
Jeg er i et forbrenningsanlegg som ser ut som en banan.
Hilsen Oskar.*

Skal jeg hjelpe han eller ikke?
OK jeg hjelper han nå.

Kapittel 3- Nøklene

Hvordan skal jeg komme meg inn i døren?

Jeg må stjele nøklene av Pål for han er vaktmesteren, og han har nøkler til alle dører.

Neste dag ser jeg Pål på skolen. Han mistet nøklene på bakken, og jeg tok nøklene og gjemte dem i lomma mi.

Jeg løp ned i kjelleren, stakk nøklene inn i nøkkelhullet og vridde om.

Jeg følte meg full av skrekk og når jeg åpnet døren ...

Kapittel 4 -En annen verden

Jeg er alene her ute for Lars forlot meg når jeg gikk i gjennom døren, for han er redd for alt.

Men hvordan finner jeg forbrenningsanlegget?

Jeg hører at det er noen i nærheten, men jeg kan ikke se de.

Jeg skulle gå bortover stien, men da slo døren hardt igjen.

Da kjente jeg at det luktet råtne egg.

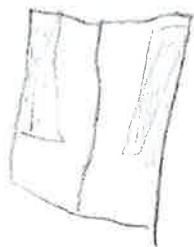
Plutselig hørte jeg noen skritt fra buskene.

Kapittel 5 -En annerledes venn

Jeg ser meg rundt, men jeg ser ingenting.
Plutselig kommer det noen som ikke ser slem ut.
Jeg sa: -hei! Jeg er Kristoffer, hvem er du?
-Jeg heter Oskar, og jeg er fanget her.
-Ja! Jeg har fått brevet ditt.
-Det var jeg som skrev!
-Var det deg?
-Ja! men jeg datt her nede.
-ÅÅÅÅÅ JA! Og nå er jeg også fanget her!
-N E !! VI KOMMER ALDRI UT HERFRA!

HÖYPRIS!!!

Kapittel 6 -Mitt oppdrag

Jeg må hjelpe han, men hvordan?

Jeg sa:

-Ok,jeg hjelper deg og du hjelper meg.

-Ok, svarte Oskar.

-Her er planen min:

Jeg må komme meg til butikken og kjøpe:

- dynamitt
- fyrstikker
- lett brus
- mentos

Jeg løper mot døren for å få tak i alt på lista mi.

als

Kast
ting

Kapittel 7 -Tilbake til skolen

Nå er jeg på vei til butikken.

Jeg har ikke penger, så jeg må stjele varene.

Nå jeg er ved Høypris.

Jeg kaster ut en vare og de blir distraheret, så da kan jeg gå med varene 2 av det på lista mi, jeg mangler bare 2 ting nå.

Jeg går på rema men, den er stengt derfor drar jeg til obs men det fungerte ikke.

Så kom Karl og han slo en mann og løp rundt og de løp etter han.

Da kunne jeg stikke av med varene.

Nå har jeg stjålet alt jeg trenger.

Nå skal tilbake til den andre verdenen.

Men når jeg er framme ser jeg ikke han!!!

all
duckgall

Kapittel 8 -Sannhetens øyeblinkk

Jeg er på det som ser ut som en banan.

Jeg ser røyk og der står en stor stygg person.

Jeg går bort til han og sier:

-Yo mann, hva skjer?

Han sa -Jeg er lei meg! Ser du ikke det?

Jeg sa -joda, joda, joda, men hvorfor det da?

Han sa -Jeg ble sparket ut av politiet der borte.

Jeg sa : Er det det som ser ut som en banan?

Han sa : Ja og snufset.

Jeg sa : Beklager at jeg spør nå, men hva heter du?

Han sa: Robert Fish.

Ok vil du hjelpe meg å redde vennen min?

Ok jeg må jo hjelpe noen.

Okei. Her er planen: Du hjelper meg å komme inn.

Han er så rask. Det minner meg om Pål, men han er snillere. Hmm?

Kanskje Pål har forandret seg?

Da vi var framme tok jeg en dynamitt og sprengte muren, og så kom det soldater.

Jeg brukte Mentos og lettbrus og skjøt på dem.

Na jeg er fremme til cellen var cellen tom og Robert Fish var fangen som hadde bodd der.

Da sa jeg: -Hvorfor sendte du brevet?

Han sa: -Det var ikke meg. Det var politiet. De vil ikke ha meg.

-Det forklarer alt.

Jeg står ved døra og sier hadet!

Kapittel 9 -Ulykken

Jeg er i mattetimen og sitter og tenker på det som har skjedd.

Plutselig hører jeg et skrik fra veien.

Det er Pål som blir påkjørt av en bil!

Jeg ringte en ambulanse, og de kom kjørende i full fart.

I ambulansen lette Pål etter nøklene sine.

Jag gav han dem, og han ble glad.

-Jeg må fortelle deg en hemmelighet.. Det finnes to verdener.

-Ja, det vet jeg!

-Ok, skal vi være venner?

-Ok, vi leker.